ה: הכל ממירין פרק ראשון תמורה

ולרבא האי הוא למעוטי בכור. [ו] ואם תאמר ולאביי דמוקי הוא בהוייתו יהא למעוטי בכור מנליה ואומר הכ"ם דלפי המסקנא [ז] ניחא דמפקי בכור דלא עביד לא מהני ומעבר יליף מהעברה העברה מבכור וא"כ ליפוק שפיר תרמים גאולה גאולה ממעשר ולא מיעטיך הוא דתרמים לומר בהוייתו יהא: **שאני** התם **דאמר קרא לא יחלל בו'.** דמשמע מילולין הוא עושה ואינו עושה ממזרות וכיון דאינו עושה ממזרות תפסי בה קדושין ולגרך לומר דהיינו מיימור הלמ"ד שניה אבל אין לומר דבלא יתור הלמ"ד שניה נמי דרשינן הכי מילולין הוא עושה ואינו עושה ממזרות ותפסי בה קדושין דע"כ לאו ממזרות ותפיסת קדושין תלויין זה בזה שהרי קתמר רבי יהושע בפ' המוקן (יבמות דף מט.) דאין ממזר אלא מחייבי מיתות בית דין אבל מחייבי כריתות לא הוי ממזר [מז] דלכ"ע לא תפסי בהו קדושין בחייבי כריתות אלמא לאו מילולא הא בהא תליא אבל מיתולא דלמ"ד מפיק שפיר [ח] (דלא תפסי) בה קדושין דאם אינו ענין לממזרות מנהו לענין תפיסת קדושין וכן משמע דמייתורא דן (דרש) מדאמר ר' (אם כן) נימא קרא לא יחל מאי לא יחלל.

ולרבא האי הוא למעוטי בבור [ט] **דתניא בבכור נאמר לא תפדה ונמכר הוא במעשר נאמר לא יגאל ואינו נמכר לא חי ולא שחוט ולא תם ולא בעל מום והרי תמורה** [י] **דאמר רחמנא לא יחליפנו ולא ימיר אותו ותנא לא שאדם רשאי להמיר אלא שאם המיר מומר וסופג את הארבעים אלמא מהני תיובתא דרבא אמר לך שאני התם דאמר קרא והיה הוא ותמורתו יהיה קודש ולאביי אי לאו דאמר רחמנא והיה הוא ותמורתו הוה אמינא תצא זו ותכנס זו קמשמע לן והרי בכור דאמר רחמנא** [יא] **לא תפדה** [יב] **ותנן** [יג] **יש להן פדיון ולתמורותיהן פדיון** [יד] **חוץ מן הבכור ומן המעשר אלמא לא מהני תיובתא דאביי אמר לך** [טו] **שאני התם דאמר קרא הם בהוייתן ואין ולרבא האי הם למה ליה** [יז] **הן קריבין** [יח] **ואין תמורתן קריבין ולאביי האי סברא מנא ליה** [יט] **אם שור אם שה לה' הוא** [כ] **לה' קריב** [כא] **ואין תמורתו קריבה** [כב] **ורבא אין הכי נמי דמההוא קרא** [כג] **אלא הם למה לי לימד על בכור ומעשר** [כד] **שנתערב דמן בכל העולין שקריבין לגבי מזבח ואביי האי סברא מנא ליה** [כה] **מדלקח מדם הפר ומדם השעיר והלא דם הפר מרובה משל שעיר** [כו] **מיכן לעולין** [כז] **שאין מבטלין זה את זה** [כח] **דתניא ולקח מדם הפר ומדם השעיר** [כט] **שיהו מעורבין דברי רבי יאשיה ורבא התם מזה בפני עצמו ומזה בפני עצמו וסבר לה כרבי יונתן והרי מעשר דאמר רחמנא לא יגאל** [ל] **ותנן יש להן פדיון ולתמורותיהן חוץ מן הבכור ומן המעשר אלמא לא מהני תיובתא דאביי אמר לך שאני התם** [לא] **דיליף עברה מבכור הרי הקדימה תרומה לביכורים דאמר רחמנא** [לב] **מלאתך ודמעך לא תאחר** [לג] **ותנן המקדים אף על פי שהוא בלא תעשה** [לד] **מה שעשה עשוי** [לה] **אמר לך רבא שאני התם דאמר קרא** [לו] **מכל** [לז] **מעשרותיכם תרימו** (תרומה) **ולאביי מיבעיא ליה** [לח] **כדאמר רב דפפא לאביי אלא מעתה אפילו הקדימו בכרי נמי ניפטר א"ל עליך אמר קרא מכל** [לט] **מעשרותיכם תרימו מה ראית לרבות את הכרי ולהוציא את השיבלין** [מ] **מרבה אני את הכרי שישנו בכלל** [מא] **דיגון** [מב] **ומוציא אני את השיבלין שאין בכלל דיגון והרי אלמנה לכהן גדול דרחמנא אמר** [מג] **אלמנה וגרושה לא יקח** [מד] **ותנן כל מקום שיש קדושין ויש עבירה הולד הולך אחר הפגום** [מה] **שאני הכא דאמר קרא** [מו] **לא יחלל זרעו ולאביי נימא קרא לא יחל מאי לא יחלל אחד לו ואחד לה** [מז] **והרי** [מח] **הקדיש בעלי מומין למזבח דרחמנא אמר** [מט] **כל אשר בו מום לא תקריבו** [נ] [נא] **ותנן המקדיש** [נב] **בעלי מומין לגבי מזבח אף על פי שהוא בלא תעשה מה שעשה עשוי תיובתא דרבא אמר לך רבא שאני התם דאמר קרא** [נג] [נד] **ולנדר לא יצרה רצוי הוא דלא מרצה הא מיקדש קדשי** [נה] **ולאביי אי דלא אמר רחמנא ולנדר לא יצרה הוה אמינא** [נו] **בעובר מצוה וכשר קמשמע לן והרי מקדיש תמימין לבדק הבית דאמר רחמנא** [נז] **נדבה**

בבכור נאמר לא תפדה. שאין הבעלים יכולין לפדותו ולנהוג בו מנהג מולין כגון גיזה ועבודה: **אבל נמכר הוא.** שאם נפל בו מום יכול למוכרו [א] לכהן בתורת בכור דלהכי כתיב לא תפדה לאשמועינן [ב] דבמכירה שרי: **ואינו נמכר.** כדאמרינן בבכורות (דף לב.) דנאמר כאן במעשר בהמה (ויקרא כז) לא יגאל ונאמר להלן גבי תרמים (שם) לא יחמר ולא יגאל מה להלן מכירה עמו אף כאן מכירה עמו ואינו נמכר (ג) (וס"ד) הואיל ואיתקוש (ד) אהדדי מעשר ובכור כדלקמן תיקש בדעתין דבכור אינו נמכר דומיא דמעשר בהמה להכי כתיב (ג) הוא תתרמין למעוטי בכור דיכול למוכרו: (**מלא** זו. דיוצאה מקדושתה ונכנסת התמורה במקומה לתרוייהו לא מקדיש קדשי קמ"ל לתרוייהו **ולאביי.** הא יהיה קדש לאו לאשמועינן דקדשה הא בעלמא נמי מהני אלא אי לא כתיב לחמנא ה"א אלא לאשמועה לחולין: (ד) **קמ"ל.** קרא דתרוייהו קדישי: ה"ג **והרי בכור דנאמר בו לא תפדה קודש הם.** (ה) (מכאן ולהלן פירש): **ותנן.** בפ' אלו קדשים (לקמן דף כא.). מה בין בכור ומעשר לשאר כל הקדשים כל פסולי המוקדשין נשחטין באיטלא ונשקין באיטרא לימכר כשאר חולין ולא חיישינן לזמין קדשים לפי (ו) שהגאלתו להקדש דלתמרינן בבכורות (דף לא.): דאי שריגן ליה לאדם הפודה את פסולי קדשים למכרן בשוק יקפלו עליהן לוקחין ויפדה ביוקר אבל בכור ומעשר הנאתן לבעלים הנאת בכור להבא והנאת מעשר לבעלים ומשום הרווחה דיהבו לא מזלזלינן בקדשים: **יש להן פדיון.** לשאר קדשים שנפל (ג) בהו מום (ז) ופדאם תופסין פדיונן בקדושתן והן יוצאין לחולין וכן תמורותיהם שנפל בהו מום אבל בכור (ח) בעל מום אינו תופס פדיונו בקדושה: **שאני הכא דאמר קרא.** בבכור קדש הם בהוייתן יהא שלא יצא מקדושתו ע"י פדיון. וממעשר לא מתכן בשאם מידי דלא אותביה אגאלתו מבכור ולקמן מותיב ליה ממעשר ומהדר ליה ממעשר: **בכל העולין.** בלאחר מדמי שאר הקרבנות העולין למזבח שקריבין ומשתריא בשר בהנאה זריקה לאין עולין מבטלין זה את זה ומינה ילפינן לשאר עולין והכי משמע הם בהוייתן יהו אפי' נתערבו: **מדם הפר ומדם השעיר.** ונתן על קרנות וגו' וקסבר דמעבר פר ושעיר של יום הכיפורים ביחד (ט) כשזורק על קרנות מזבח הפנימי. הדבר יודע שדם הפר מרובה מדם השעיר ואפי' הכי מיקרי דם השעיר ומהניא זריקתו מכאן לעולין שאין מבטלין זה את זה: **ורבא.** מהתם לא נפקא דלא מערב להו אלא לו טופן מזה בפני עצמו ומזה בפני עצמו ומינה ילפינן לשאר עולין והכי משמע הם בהוייתן יהו אפי' נתערבו: **לדאמר ליה רב פפא לאביי.** (דף יב.): דאמרינן מעשר לשאול שהקדימו לו לכהן בשבילים קודם שהופרשה תרומה גדולה מן העמרים ומגלה שהפקיר לו לכהן תרי ממאה במעשר שהוא טולא דמעשר לא נטל כהן כלום אפי' הכי פטור (ל) מתרומה גדולה שנאמר (במדבר יח) מעשר מן המעשר אמרתי לך ולא תרומה גדולה ותרומה מעשר מן המעשר ואמר ליה רב פפא לאביי אי הכי אפי' הקדימו לו לכהן בכרי אחר שמרחן נמי ליפטר לו ואמאי נקט בשבלים: **מכל** (מ) **מעשרותיכם.** לגויים קאמר רחמנא (במדבר יח) (מ) **מלת** תרומת ה' **תרומה גדולה: כרי אידגן.** ולוקיבא דכתיב (דברים יח) **ולחיות דגן:** (נ) **כל מקום שיש קדושין.** שהקדושין תופסין ויש עבירה בתוכן קדושין ומפרש התם (קדושין סו:) דהיינו אלמנה לכהן גדול: **אחר הפגום.** דהוי חלל. אלמא מהני מדקתני יש קדושין דלו לא מהני לא תפסי קדושין: **שאני הכא דכתיב לא יחלל.** דמשמע חלולין הוא עושה ואינו עושה ממזרין אלמא תפסי קדושין: **ואביי** (נ) **אי לכהני הוא דאמר ליה לא יחל.** דמשמע דאולל לחולין קאי: **מאי לא יחלל.** שמע מינה לדרשא אחרינא אתא אחד לו ואחד לה שהיא עצמה מתחללת ועשית זונה ואסורה בתרומה דכי נשא אם בת כהן היא ומשום דידה אילטריך קרא ולאו משום דאמרת אי עביד מהני דלהכי לא צריך קרא דלכל מילתא אמרינן אי עביד מהני: **לא תקריבו.** ואמרינן לקמן (דף ו:) דהאי לא תקריבו לא תקדישו הוא: **מה שעשה עשוי.** וקדיש לדמיהן: **שאני הכא.** דכתיב בההוא קרא כי לא לרצון: **וכשר.** אפי' לתקריב קמ"ל:

נדבה

[ו] כ"ה ר"ן יב. ע"ש בבכורות לא: נב. [לקמן מ.]. [ז] לקמן כא.. [ח] וצמיחה פפ:]. [ט] [שם]. [י] [וכתיב פפ. ופ"ק]. [יא] ויומא נו:. [יב] [וכתיב פפ. ופ"ק]. [יג] תמורות פ"ב מ"ו סמיחים לה:. [יד] ר"ל מתנותיהם. [טו] ר"ל מתנותיכם. [יז] עיי"ש תוס' ד"ה ולאביי לא קדשו מעשר ולא קדשו בכור דלא מיקרי קדשי הגה: [יח] [ר"ל] קדושין טו:. [יט] קדושין פ"ב מ"ח. [כ] [ר"ל] מתנותיכם. [כא] [ר"ל] מתנותיכם. [כב] פפילו תרומה ל"ק. [כג] ר"ל ולכ"ע. [כד] [ר"ל] דתפסין. [כה] ר"ל.

הגהות הב"ח

(א) נמ' שאני התם דאמר קרא כי לא לרצון לגי' הוא: (ב) רש"י ד"ה ואינו וכו' נמכר והוראיל: (ג) ד"ה יש לכן וכו' בהן מום ותוספרין כל"ל ותיבת ופלאם נמחק:

גליון הש"ס

גמ' ורבא אין הכי נמי. ע' זמרים דף פא ע"ב תוס' ד"ה ולגן מתורתו: שם והרי הקדש בעלי מומין. ע' זמרים דף קיד ע"ב תוס' ד"ה דאחר:

הגהות הגר"א

[א] רש"י ד"ה אבל כו' לתוכרו לכהן (בתוס' בכורות). (לכהן ל"ג). עי' מ"ם בדף מ: [ב] שם דלסכר כו' דבמכירה שרי. לשון אבל קשה לרש"י לכך פירש"י דמקמיה לא תפדה הלא כתיב בגאלו תפדה ל"ל דליף בג"ש לכך כתיב הוא לרבות ולאביי דייק אדרבה מדבני בגאלו ש"מ דשרי: [ג] ד"ה (שאני התם. לתוריה קאי. ועלאביי לא כו') ל"ש הא לא לא מלה לא מלה לא מלה לחוריה קאי ל"ק לאביי דאל"כ לא מצי לאמר לאחמי לולד ל"ל קרא ולולה דולאביי מיתא עד יאכל הכל הוא מדברי המקנן ועי' תוס' ד"ה שאני מ':

רבינו גרשום

אמינא כו': חרמי כהנים. שיש חרמים לשום כהנים אין להם פדיון כלל אפילו האי עבר אלמא דלא מהני: בהוייתי ידא. שאין לו פדיון: ורבא אמר דלעולם לא מהני אמר לך האי הוא למעוטי בכור אתא: דתניא בבכור נאמר לא הפדה ונמכר הוא במעשר נאמר לא יגאל ואינו נמכר לא חי כו' דיליף מכירה אלא יגאל דחרמים אך כל חרם וגו' לא יאמר ולא יגאל אף לא יגאל דמעשר נמי מכירה עמו אבל בכור נמכר: תצא זו. לתוליין וחכנס זו התמורה להקדש: כל הקדשים פסולי המוקדשין נסכרין באיטלא משום רווחא דהקדש חוץ מן הבכור דמעשר שהרווח הוא לבעלים: ויש להן פדיון. אם קדם מומן את הקדשן: אלמא מהני. אם עבר ופדה הבכור ושאני התם דכתיב קדש הם בהוייתם אך בכור שור או בכור כשב או בכור עז לא תפדה קדש הם: ורבא דאמר דלעולם לא מהני אמר לך. הוהא קדש הם להבי הוא דאתא הם קריבין ואין המורתן קריבה כדמפרש לקמן בהא מסכתא: שאם נתערב דמן בכל העולין שקריבין לגבי מזבח שאין עולין כבבלין זה את זה: [כדי יונתן דאמר אין מערבין לקרנות אלא מזה בפני עצמו ומזה בפני עצמו]: אמר לך אביי מעשר (בהמה) נמי איתרבי דאין [להם] פדיון כי היכי דאיתרבי בכור [בבכור לא תפדון] דיליף מעשר העברה העברה בבכור:

מוסר הש"ס

(א) [ר"ל] דאם לא יכול לפדותו ולנהוג בו מנהג מולין כגון גיזה ועבודה: **אבל נמכר הוא.** שאם נפל בו מום יכול למוכרו [א] לכהן בתורת בכור דלהכי כתיב לא תפדה לאשמועינן [ב] דבמכירה שרי: **ואינו נמכר.** כדאמרינן בבכורות (דף לב.) דנאמר כאן במעשר בהמה (ויקרא כז) לא יגאל ונאמר להלן גבי תרמים (שם) לא יחמר ולא יגאל מה להלן מכירה עמו אף כאן מכירה עמו ואינו נמכר (ג) (וס"ד) הואיל ואיתקוש (ד) אהדדי מעשר ובכור כדלקמן תיקש בדעתין דבכור אינו נמכר דומיא דמעשר בהמה להכי כתיב (ג) הוא תתרמין למעוטי בכור דיכול למוכרו: (**מלא** זו. דיוצאה מקדושתה ונכנסת התמורה במקומה לתרוייהו לא מקדיש קדשי קמ"ל לתרוייהו **ולאביי.** הא יהיה קדש לאו לאשמועינן דקדשה הא בעלמא נמי מהני אלא אי לא כתיב לחמנא ה"א אלא לאשמועה לחולין: (ד) **קמ"ל.** קרא דתרוייהו קדישי: ה"ג **והרי בכור דנאמר בו לא תפדה קודש הם.** (ה) (מכאן ולהלן פירש): **ותנן.** בפ' אלו קדשים (לקמן דף כא.). מה בין בכור ומעשר לשאר כל הקדשים כל פסולי המוקדשין נשחטין באיטלא ונשקין באיטרא לימכר כשאר חולין ולא חיישינן לזמין קדשים לפי (ו) שהגאלתו להקדש דלתמרינן בבכורות (דף לא.): דאי שריגן ליה לאדם הפודה את פסולי קדשים למכרן בשוק יקפלו עליהן לוקחין ויפדה ביוקר אבל בכור ומעשר הנאתן לבעלים הנאת בכור להבא והנאת מעשר לבעלים ומשום הרווחה דיהבו לא מזלזלינן בקדשים: **יש להן פדיון.** לשאר קדשים שנפל (ג) בהו מום (ז) ופדאם תופסין פדיונן בקדושתן והן יוצאין לחולין וכן תמורותיהם שנפל בהו מום אבל בכור (ח) בעל מום אינו תופס פדיונו בקדושה: **שאני הכא דאמר קרא.** בבכור קדש הם בהוייתן יהא שלא יצא מקדושתו ע"י פדיון. וממעשר לא מתכן בשאם מידי דלא אותביה אגאלתו מבכור ולקמן מותיב ליה ממעשר ומהדר ליה ממעשר: **בכל העולין.** בלאחר מדמי שאר הקרבנות העולין למזבח שקריבין ומשתריא בשר בהנאה זריקה לאין עולין מבטלין זה את זה ומינה ילפינן לשאר עולין והכי משמע הם בהוייתן יהו אפי' נתערבו: **מדם הפר ומדם השעיר.** ונתן על קרנות וגו' וקסבר דמעבר פר ושעיר של יום הכיפורים ביחד (ט) כשזורק על קרנות מזבח הפנימי. הדבר יודע שדם הפר מרובה מדם השעיר ואפי' הכי מיקרי דם השעיר ומהניא זריקתו מכאן לעולין שאין מבטלין זה את זה: **ורבא.** מהתם לא נפקא דלא מערב להו אלא לו טופן מזה בפני עצמו ומזה בפני עצמו ומינה ילפינן לשאר עולין והכי משמע הם בהוייתן יהו אפי' נתערבו: **לדאמר ליה רב פפא לאביי.** (דף יב.): דאמרינן מעשר לשאול שהקדימו לו לכהן בשבילים קודם שהופרשה תרומה גדולה מן העמרים ומגלה שהפקיר לו לכהן תרי ממאה במעשר שהוא טולא דמעשר לא נטל כהן כלום אפי' הכי פטור (ל) מתרומה גדולה שנאמר (במדבר יח) מעשר מן המעשר אמרתי לך ולא תרומה גדולה ותרומה מעשר מן המעשר ואמר ליה רב פפא לאביי אי הכי אפי' הקדימו לו לכהן בכרי אחר שמרחן נמי ליפטר לו ואמאי נקט בשבלים: **מכל** (מ) **מעשרותיכם.** לגויים קאמר רחמנא (במדבר יח) (מ) **מלת** תרומת ה' **תרומה גדולה: כרי אידגן.** ולוקיבא דכתיב (דברים יח) **ולחיות דגן:** (נ) **כל מקום שיש קדושין.** שהקדושין תופסין ויש עבירה בתוכן קדושין ומפרש התם (קדושין סו:) דהיינו אלמנה לכהן גדול: **אחר הפגום.** דהוי חלל. אלמא מהני מדקתני יש קדושין דלו לא מהני לא תפסי קדושין: **שאני הכא דכתיב לא יחלל.** דמשמע חלולין הוא עושה ואינו עושה ממזרין אלמא תפסי קדושין: **ואביי** (נ) **אי לכהני הוא דאמר ליה לא יחל.** דמשמע דאולל לחולין קאי: **מאי לא יחלל.** שמע מינה לדרשא אחרינא אתא אחד לו ואחד לה שהיא עצמה מתחללת ועשית זונה ואסורה בתרומה דכי נשא אם בת כהן היא ומשום דידה אילטריך קרא ולאו משום דאמרת אי עביד מהני דלהכי לא צריך קרא דלכל מילתא אמרינן אי עביד מהני: **לא תקריבו.** ואמרינן לקמן (דף ו:) דהאי לא תקריבו לא תקדישו הוא: **מה שעשה עשוי.** וקדיש לדמיהן: **שאני הכא.** דכתיב בההוא קרא כי לא לרצון: **וכשר.** אפי' לתקריב קמ"ל:

נדבה

[ו] אלאביי דאמר דאי עבר פהנין האי כל מעשרותיכם תרימו לאו אינשרייך לי מיבעי ליה לכדאמר ליה רב פפא לאביי אם כן אפילו הקדימו בכרי נמי. אהא קאי דאמרינן בן לוי שהקדים ונטל מעשר ראשון מן השבלים פטור הוא מתרומה גדולה פטור הוא מלהשלים לכהן מה שנחסר לו מחלק תרומה גדולה כולו לפי שדין היה שישול הכהן קודם תרומה גדולה היינו תרי ממאה ואח"כ יטול הלוי

בבכור נאמר לא תפדה. לך בכור שור לא בכור כשב לא בכור עז לא תפדה יצו, ומשמע כפנים אין פודין אותו (בבכורות לא.) פדיון הוא שאין לו, מיכנס הפדיון בקדושה והוא יצא לחולין (לקמן ח.) דליפות מקדושה בכור לגמרו מלינולין מלינולין (ב"ק יג.). **נמכר הוא.** לאחרים משיגת ליד כהן (בבכורות לא.) ואכל בקדושה זו היא הקדושה שלא יאסרנו בלינולין (לקמן ח.) מתכר הוא מי ולוקח יאכלנו בקדושתו בשיומם. אי לא הכית קיים יקרינהו (ב"ק שם). **במעשר נאמר לא יגאל.** ויהיו הוא ותמורתו יהיה קדש לא יגאל (בבכורות שם) ומתרינן בבכורות (שם) הלי לא יגאל מלא יגאל דתרמים, דמתיב כהן לא יחמר ולא יגאל, מלכן לכהן מרי מתמלא שבי מרשאל יהבל תחל מעשרה (שבת קכ.) (בעיי ערבין לא.) (ב"ק שם). **שאין בכלל דיגון.** בשלים לא תדגון אלא חלה (בבכורות לא.) מלקח מדם הפר ומדם השעיר. דמתנתת בהקומץ רבה (כב.) שמעבדנו בפר ודם השעיר ביום הכפורים לתמן קרנות המזבח הפנימי, והדבר יודע שדם הפר מרובה מדם השעיר (בבחרים פא.). **לעולין שאין מבטלין זה את זה.** ולפיכך אחד מרובה על הכיהו לא בטל המיעוט (שם). **אלא מעתה אפילו הקדימו.** לתרומה. **בכרי.** מבמתמרת, נפטר לו מהלי קרא (ביצה יג.). **עליך אמר קרא.** שלא תאמר כן (שם). מכל

מתנותיהם תרימו. כפרשה לייש כתיב יאל הלייש תדבר, וכתיב בהאי קרא לא תרומת ה', כל נד תרומה שנו חייבים להפרש (בבכורות מז:) שאם הקדים לו אם הכהן בפרי וקבל מעשרותיו קודם שיעול כהן תרומה גדולה מן הכרי, נרוץ לספרים הלוי מן המעשר תחלה אחד מחמישים לתרומה גדולה ויחזור ויפרש תרומת מעשר (במדבר יח כט). **מה ראית.** לחוקמת קרא לחיוצא כשהקדימו בכרי וקרא דשמוטת כשבלים לכהן. אי לא הכית קיים יקרינהו (ב"ק שם). **במעשר נאמר לא יגאל.** ויהיו הוא ותמורתו יהיה קדש לא יגאל (בבכורות שם) ומתרינן בבכורות (שם) הלי לא יגאל מלא יגאל דתרמים, דמתיב כהן לא יחמר ולא יגאל, מלכן לכהן מרי מתמלא שבי מרשאל יהבל תחל מעשרה (שבת קכ.) (בעיי ערבין לא.) (ב"ק שם). **שאין בכלל דיגון.** בשלים לא תדגון אלא חלה (בבכורות לא.) מלקח מדם הפר ומדם השעיר. דמתנתת בהקומץ רבה (כב.) שמעבדנו בפר ודם השעיר ביום הכפורים לתמן קרנות המזבח הפנימי, והדבר יודע שדם הפר מרובה מדם השעיר (בבחרים פא.). **לעולין שאין מבטלין זה את זה.** ולפיכך אחד מרובה על הכיהו לא בטל המיעוט (שם). **אלא מעתה אפילו הקדימו.** לתרומה. **בכרי.** מבמתמרת, נפטר לו מהלי קרא (ביצה יג.). **עליך אמר קרא.** שלא תאמר כן (שם). מכל

Torah-Box.com
diffusion du judaïsme aux francophones
Tél. FR : 01.80.91.62.91 - Tél. ISR : 077.466.03.32 - contact@torah-box.com